ŞAKA

— Adalarda tirtillarla müc
dele başlamış!..
— Haberim var.. fazla kir
isteyen yirmi dört köşk sa
hibi yakalanmış!...
231

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

YÜZ SENE HARPLERİNDE:

— Kızım uşağa söyle.. Arkamdan benim romatizma ilâçlarımla öksürük hapımı getirmeği unutmasın!..

HAPİSHANEDE:

Dalgın ziyaretçi — Peki.. Pazar tatillerini nerede geçiriyorsunuz?..
Mahkûm — !?!..

— Vay canına, on beş gün evvel burada bıraktığımız konserve kutularile yumurta kabuklarını kaldırmamışlar.. Buranın yerlileri ne pis insanlarmış !..

Kadın — Yeni elbisem nasıl?.
Erkek — Bütçemiz kadar açık kanlığım!..

MODERN SOYGUNCU:

Hırsız — Lütfen şu 100 liralığı bozar mısınız, malûm ya arkadaşımla paylaşacağız!..

Kadın — Böyle şairane sözlerle beni kandıramazsınız !.. Beni edebiyattan ziyade mali işler alâkadar eder.

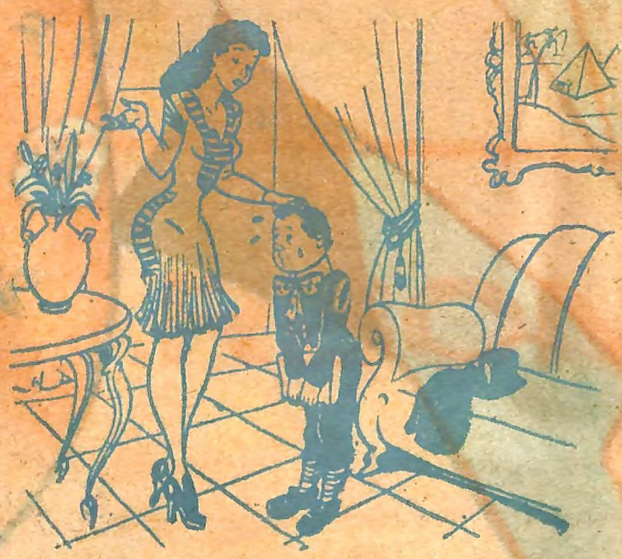

Anne — Bu sene yine mi sınıfta kaldın?.
Çocuk — Ben kalmadım anneciğim, bıraktılar!..

Sayı: 231, Sene: 5, Cilt: 9. Fiatı 15 Kuruş 3 NİSAN 1945

SAHİBİ:
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane: İstanbul: Ankara Caddesi No. 71, İkinci kat Hususî Daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu 364
Telgraf adresi: İstanbul ŞAKA

ŞAKA

ABONE ŞARTLARI
TÜRKİYE İÇİN: Seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı, 190 kuruştur.
YABANCI MEMLEKETLER İÇİN: Seneliği 12 lira, altı aylığı 6 lira.
Üç aylık abone kaydolunmaz.

● HER HAFTA SALI GÜNLERİ ÇIKAR EDEBİ MİZAH GAZETESİ ●

— Amerikadan yeni Röntgen filmi gelmiş...
— Ya... Acaba hangi sinemada oynayacak?..

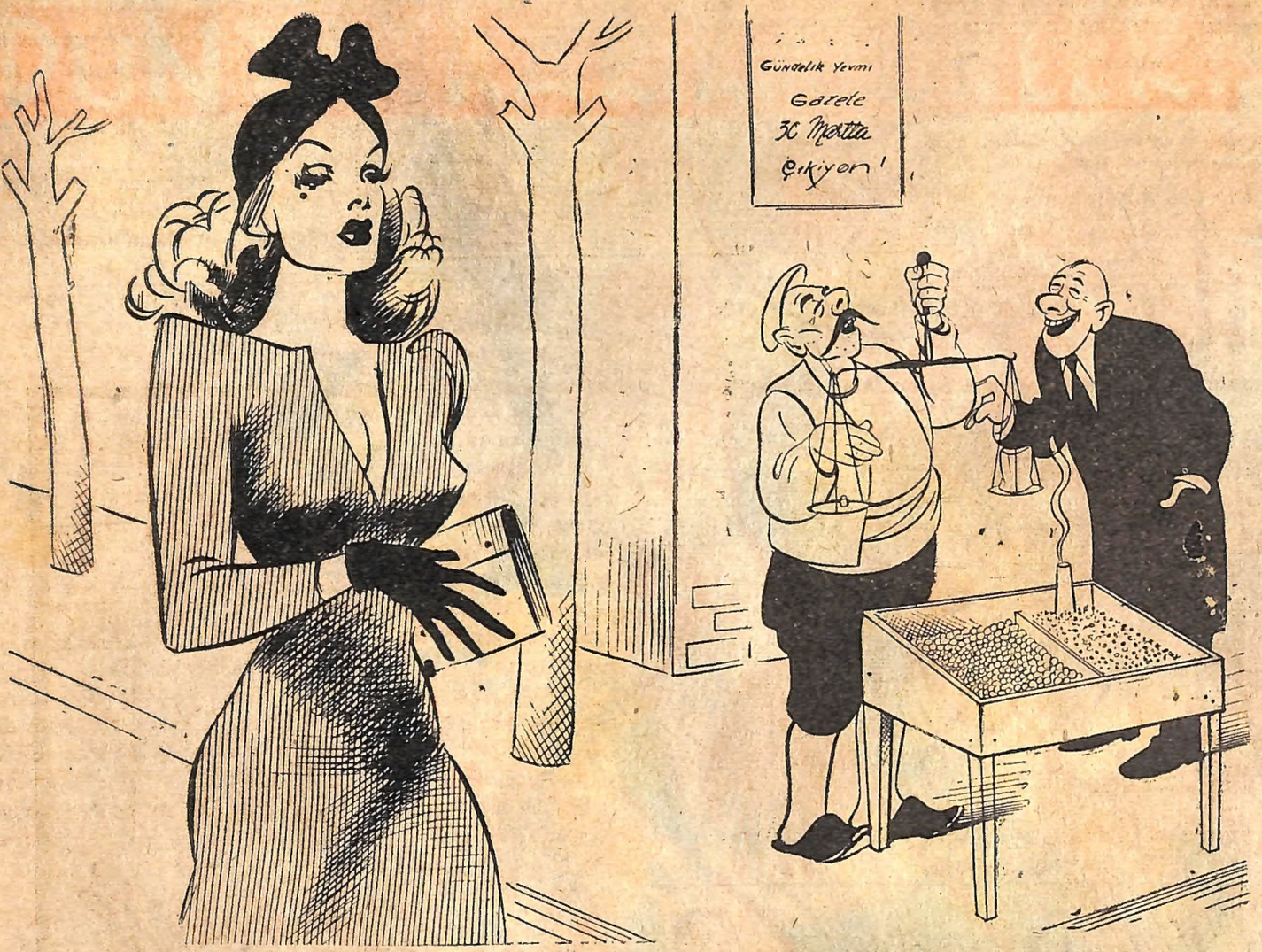

— Fındıklara da el kondu bayım!..
— Tevekkeli değil, eskisi gibi fındıkçılara rastlamıyoruz..

GİZLİ MAHZEN..

Edgar Vallas'ın heyecanlı romanlarını, polis hikâyelerini gölgede bırakacak bir vak'a. Millî Korunma kontrol memurları bir zeytinyağı fabrikasını gezerlerken soruyorlar:

— Bütün yağlarınız bu kadar mı?..

— Evet, bu kadar... cevabını alıyorlar.

Fakat üstünde yürüdükleri zeminin altı boş gibi geliyor. Bir çekiç alıp döşemeye vuruyorlar. Öyle bir ses çıkıyor ki, bunun altında bir mahzen olduğu anlaşılıyor. Lâkin her tarafı çimento ile örülü...

Bir köşesinden çimentoyu kaldırıyorlar ki... Bir kapı!!.. Kapı açılıyor!!!.. Karanlığa doğru inen merdivenler!!!.. İlerliyorlar. Yüzlerce teneke zeytinyağı!..

Kontrollar soruyorlar:

— Hani bütün malınız o kadardı... Ya bunlar nedir?..

Mal sahipleri hayretler içinde kalıyorlar:

— Kim sokmuş bunları buraya?.. Vallahi hiç farkında değiliz... Kim koymuş bu tenekeleri?..

Hakikaten şaşılacak şey... Kim koymuş dersiniz?.. Nasıl Edgar Vallas'ın romanındaki «Meçhul Katiller» den daha esrarengiz tenekeler değil mi?..

BİR HİKÂYE...

Aklımıza buna dair bir hikâye geliyor. Adamın biri bir memleketten başka bir diyara gitmek istiyormuş. Gümrüğe gelmiş... Fakat yanında yuvarlak, top halinde bir altın külçesi var. Bunu gümrükten kaçırmak niyetinde... Fakat gümrükte insanı öylesine arıyorlar ki top altını göstermeden geçirmeğe imkân yok!.. Nereye koymalı? Nereye?. Nihayet adam bunu ağzının içine sokmağa karar veriyor. Zaten biraz da büyük ağızlı imiş. Gümrük kapısına gelince ite kaka altın yuvarlağı binbir müşkülâtla ağzına sokuyor. Sol avurduna alıyor. Fakat kaçak altın herifin suratını o kadar şişiriyor, geriyor ki ağzının iki tarafı yırtılıyor. Kanlar akıyor. Suratı da «Hüd dağı» gibi kabarıyor.

Kendisine kaçakçılığın ihbar edildiği gümrük memuru herifi arıyor. Fakat altını bulamıyor.

Kaçakçının arkadaşı adamı göstererek:

— Bu zavallı dilsizdir. Suratı da işte böyle şişti biçarenin...

Diyerek onun vaziyetini kurtarmağa çalışıyor. Fakat gümrük memuru suratı acayip bir şekilde şişmiş, ağzı yırtılmış adamın vaziyetinden şüpheleniyor.

— Aç şu ağzını!.. diyor.

Ve altın külçesini zorla çıkardıkları zaman soruyor:

— Bu nedir?..

O vakit dilsiz dile geliyor. Hayretler içinde cevap veriyor:

— Ben ne bileyim?.. Onu da ağzıma kim sokmuş acaba ?. Tuhaf şey?.. Kim koymuş bunu ağzıma?.

Ne masum bir hayret değil mi?.. Acaba zeytinyağı tenekelerini de oraya kim kapatmış?.. Hakikaten merak edilecek bir nokta...

●

İHTİYARLAR KIZDI..

Geçen hafta Dördüz doğuran 63 yaşında bir vatandaşımızdan bahsetmiştik:

Bütün gazeteler bununla meşgul olurlarken, bu hafta içinde İstanbulda bir üçüz doğdu.

Bu işte de ilk bakışta şaşılacak bir şey yoktur. Bizi üçüzler, dördüzler hayrete düşüremez. Alışmışızdır.

Fakat bu seferki üçüzlerin gayretli babası yetmiş yaşında bir İstanbulludur. Burası mühim.

Aferin doğrusu... 63 yaşında dördüz annesi, yetmiş yaşında üçüz babası...

Bizim yaşlı vatandaşlara ne oldu acaba?.. Galiba gençlere kızdılar. Onların doğurmak hususundaki gevşekliklerini görünce tepeleri attı.

— Öyle doğurulmaz, böyle doğurulur,.. Alın size çocuk!.. diye işe giriştiler..

Aferin ihtiyarlara..

●

GRİP SALGINI...

Bu haftayı İstanbul bir bakıma grip, bir bakıma paçavra hastalığı, bir bakıma da İspanyol nezlesi adını taşıyan acayip, yılışık hastalık içinde geçirdi.

Lûgate baktım. Gribin tam mânası şudur:

Sıkı tutmak...

Hakikaten de insanı yakaladı mı, tam yakalıyor. Yalnız bunun üzülecek ciheti olduğu gibi, memnun olunacak tarafı da vardır.

O günlere yetişmiş olanlar bilirler ki geçen Umumî Harbin son günlerinde de dünyayı bir paçavra hastalığı sarıp gitmişti.

Paçavra arkasından da sulh geldi. Bu seferki grip salgını da acaba sulh vagonlarının dokomotifi mi?.

Arkasında öyle güzel ve hayırlı vagonlar mı çekiyor?..

ŞAKACI

1 NİSANDA:

İstanbullu — Artık sana karnım tok.. Esnaf o şakayı bize her gün yapıyor..

tavsiye ederim.

— Neden?

— Neden olacak! Yavrulara küçükken Ç. E. K. bakıyor. Biz de onların sırtından geçiniyoruz demektir. Biraz büyüyünce Bay Uzun Ömer'in İstanbuldaki piyango kişesinde çalıştıracağım. Bay Uzun Ömerle birbirinin tıpkısı üç miniminiyi görenler tabiî onları seyretmek için kişeye hücum edecekler. Daha o yaştan hayatını kazanmak az tali midir? Büyüyünce nasıl olsa yavrularım bir iş tutarlar...

— Evet ama, hayat pahalılığı karşısında..

— Anlıyorum. Onun da kolayı var. Birine bir elbise yaparım, ötekiler nöbetle giyerler. Böylece her biri bir gün sokağa çıkıp iki gün istirahat ederler. Sokaklarda sağlıkları ve terbiyeleri tehlikeye girmemiş olur.

— Çok güzel sayın bayan! Büyüdükleri zaman ne iş tutacaklar?

— Şimdiden onu da düşündük. Biri doktor, öbürü eczacı, üçüncüsü de kimyager olacak!

— Bunun faydası?

— Tabiî doktor her hastasının kanını tahlil ettirmek istiyecek, ilâçlar da üçüncü kardeşin eczahanesinde yapılacak. Kimse de benim doktorumun simsar kullandığını söyliyemiyecek.

— Peki ama, benzeyişleri yüzünden yanlışlık olmaz mı dersiniz? Nasıl ayırıyorsunuz onları?

— Şimdi kolay. Her birine birer mavi boncuk verdim.

— ?!..

— Ama boyları başka başka. Böylece ayırıyorum. İlerde de bu benzerlik yüzünden bir yanlışlık olursa hemen bir piyes haline getirtip Komedi Tiyatrosuna sattıracağım...

— Maşallah yavrularınızın istikbalini her noktadan düşünüyorsunuz!

— Elbette... (Gururla) Analık bu demektir...

Böyle analar dostlar başına. Bizim annemiz de böyle düşünebilseydi kaldırım eskitir miydik? diye düşünerek yumukö üçüzlerle annelerine veda ettim.

Geveze

Dördüzleri Ziyaret

[Gazetelerde okumuşsunuz elbette. Çivril kazasının dört yavrusundan üçü Ankaraya getirildi. Telefonla Ankara muhabirimize verdiğimiz direktif üzerine ziyaretinin neticesini telefonla bize yazdırdı. Aynen neşrediyoruz :]

Ç. E. K. merkezinde dördüzleri ziyarete gittim. Adları dördüz ama kendileri üç tane. Bir kardeşleri Hakkın rahmetine kavuşmuş. Annesine sordum:

— Ah, dedi, o büyüseydi çok mühim bir adam olacaktı. Daha doğduğu gün dünyanın durumunu anlamıştı. Hemen ters yüzüne geri döndü!

— Yavruların ismi nedir?

— Daha konmadı ama, bana kalırsa bir tek isim koymalı!..

— Neden?

— Hepsi birden doğduğu için.. Zaten birbirlerine pek benziyorlar. Benim fikrim «Tanrıverdi»i adını koymak. Boy sırasile 1, 2, 3 diye de numaralamak!..

— Sıhhatleri nasıl?.

— Görünüşe bakılırsa iyi. Allah razı olsun Ç. E. K. sayesinde durumları iyidir. Biri evvelâ bir gün süt içemedi. Şişeyle verdik ama, kabul ettiremedik...

— Neden acaba?

— Yavrucak henüz sütün ne olduğunu bilmiyordu da ondan. İhtimal bozuk süt içip büyüyünce kötü bir yurttaş olmaktan korkuyordu.

— Büyüdükleri zaman ne yapacaksınız?

— O zaman Allah kerim.

— Üçünün birden dünyaya gelmesi size yük olmıyacak mı?

— Bilâkis, devlet olacak. Bütün Türk analarına böyle dörder beşer doğurmalarını

BİR TİYATRO ARTİSTİ KARISINDAN DAYAK YEDİĞİ İÇİN MAHKEMEYE BAŞ VURDU. — Gazetelerden

— Karısı zavallıyı demindenberi patlatıyor.

— Herhalde rolünü ezberliyordur, yarın kulübük koca rolüne çıkacak!..

— Otuz kırk bin lirası varmış... Bana istediğim hayatı yaşatacakmış!..
— İnanma... Bu para ile Ada'da ancak bir yazlığa gidebilirsiniz..

Delikanlıya Öğüt

YAZAN:

NECDET RÜŞTÜ EFE

Oğlum!.. Fazla düşünme; kıyma gençlik çağına;
İnan ki incir diker bu keder ocağına:
Gönlün sürgün olmasın matemin bucağına,
Kendini kurban etme tasanın bıçağına!..
Bu dünyada varıyor her şey olacağına;
Niye ümitsizliğin atıldın kucağına?!...

★

Ben açsam, derim: Tokum.. ve (Çok)
bilirim (Az)ı;
İsterse kara olsun alnında duran yazı!..
Gelincik dudaklara kadeh olurum bazı:
Hülya kurup öperim özlediğim bir ağzı!..
Sonra çorap olurum bir kızın bacağına!..
Niye ümitsizliğin düşeyim kucağına?..

★

Bu hülyala yaparım İspanya'da şatolar,
Yanımdadır güzeller emrimdedir otolar,
Bol keseden alırım kızlara kürk mantolar,
Çengileri çağırıp söyletirim kantolar!..
Öyle ki: Erişirim sanki cennet bağına!..
Niye ümitsizliğin düşeyim kucağına!..

★

Âşık mısın?.. Gel; bırak şu gönül şarkısını;
Kim zorla tutabilir güzelin yakasını?...
Sen de başını çevir, dönerse arkasını!..
O; seni sevmiyorsa, seçersin başkasını,
Çapkın benzetirsin Amasya bardağına!..
Niye ümitsizliğin düşesin kucağına!..

★

Sakın metelik verme talihle aran yoksa;
Kendin merhem vurursun yaranı saran yoksa.
Yarın zengin olursun, bu gün on paran yoksa:
Her müşkülü yenersin, alnında karan yoksa!..
Kendiliğinden gelir kısmetler ayağına.
Niye ümitsizliğin düşesin kucağına!..

★

İnsanın bir kaç sene kan ağlasa da gözü,
Mutlaka gülecektir, vakti gelince, yüzü.
Çünkü dünyada vardır her gecenin gündüzü,
Her kışın bir ilk güzü, her yokuşun bir düzü!.
Çalış!.. Kavuşacaksın saadet kaynağına;
Düşme ümitsizliğin, sakın ha, kucağına!..

Necdet Rüştü EFE

Delikanlıya Öğüt

YAZAN:

NECDET RÜŞTÜ EFE

Oğlum!.. Fazla düşünme; kıyma gençlik çağına;
İnan ki incir diker bu keder ocağına:
Gönlün sürgün olmasın matemin bucağına,
Kendini kurban etme tasanın bıçağına!..
Bu dünyada varıyor her şey olacağına;
Niye ümitsizliğin atıldın kucağına?!...

★

Ben açsam, derim: Tokum.. ve (Çok)
bilirim (Az)ı;
İsterse kara olsun alnında duran yazı!..
Gelincik dudaklara kadeh olurum bazı:
Hülya kurup öperim özlediğim bir ağzı!..
Sonra çorap olurum bir kızın bacağına!..
Niye ümitsizliğin düşeyim kucağına?..

★

Bu hülyala yaparım İspanya'da şatolar,
Yanımdadır güzeller emrimdedir otolar,
Bol keseden alırım kızlara kürk mantolar,
Çengileri çağırıp söyletirim kantolar!..
Öyle ki: Erişirim sanki cennet bağına!..
Niye ümitsizliğin düşeyim kucağına!..

★

Âşık mısın?.. Gel; bırak şu gönül şarkısını;
Kim zorla tutabilir güzelin yakasını?...
Sen de başını çevir, dönerse arkasını!..
O; seni sevmiyorsa, seçersin başkasını,
Çapkını benzetirsin Amasya bardağına!..
Niye ümitsizliğin düşesin kucağına!..

★

Sakın metelik verme talihle aran yoksa;
Kendin merhem vurursun yaranı saran yoksa.
Yarın zengin olursun, bu gün on paran yoksa:
Her müşkülü yenersin, alnında karan yoksa!..
Kendiliğinden gelir kısmetler ayağına.
Niye ümitsizliğin düşesin kucağına!..

★

İnsanın bir kaç sene kan ağlasa da gözü,
Mutlaka gülecektir, vakti gelince, yüzü.
Çünkü dünyada vardır her gecenin gündüzü,
Her kışın bir ilk güzü, her yokuşun bir düzü!.
Çalış!.. Kavuşacaksın saadet kaynağına;
Düşme ümitsizliğin, sakın ha, kucağına!..

Necdet Rüştü EFE

SULH YAKLAŞIRKEN:

— Acaba niçin sulh perisini kadına benzetirler?..

— Gelecekleri yere daima geç gelirler de ondan!..

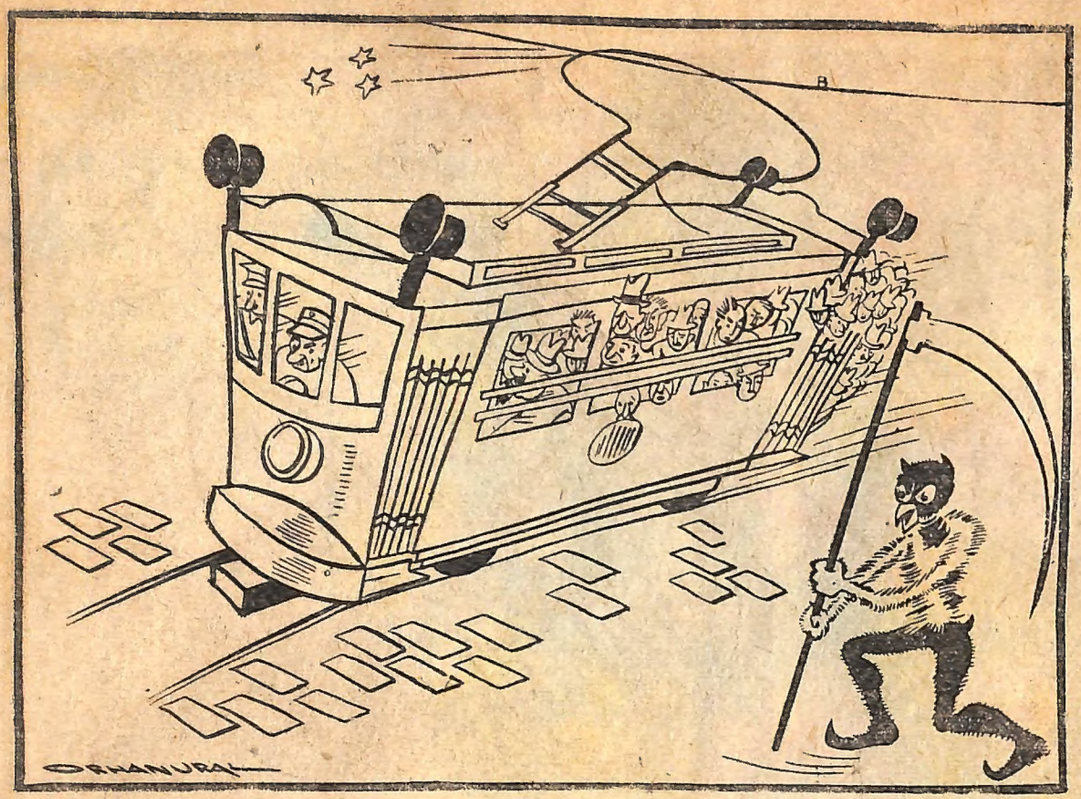

GRİP SALGINI YÜZÜNDEN OKULLAR VE SİNEMALAR KAPANDIKTAN SONRA:

Grip mikrobu — Onlar istedikleri kadar kapansın.. Benim velinimet işliyor ya...

ŞAPKA

Yazan: HİKMET FERİDUN ES

— Buyurunuz efendim... Buyurunuz!..

Hizmetçi başından şapkasını kaptı. Sırtından paltosunu şaşılacak bir hızla çıkardı. Bu genç kız erkek misafirleri ne kolaylıkla soymasını biliyordu.

Abdüllâtif top sakalını kaşıyarak şeytan bakışlı hizmetçi kıza sordu:

— Paltolara, şapkalara bakılırsa çok misafir var galiba... Yukarısı kalabalık mı?..

— Her zamanki gibi...

— Oyun mu oynuyorlar?..

Şeytan kız gülümsiyerek tasdik etti:

— Öyle efendim...

Abdüllâtif uzun konçlu, bağlı fotinlerini gıcırdata gıcırdata yukarıya çıktı. Salon ışıklar içinde idi. Gayet süslü birtakım genç, güzel ve yer yer elbiseleri açık züppe kadınlar...

Hele şu çocukluktan henüz çıkmış, kadınlık merdiveninin ilk basamaklarında bulunan pek küçük tazelerin, kıpkırmızı boyalı dudakları arasında pofur pofur savurdukları sigaralar Abdüllâtifi pek şaşırtıyordu.

Kadın, erkek masaların başına oturmuşlar, kâğıt oynuyorlardı. Abdüllâtifin içeri girdiğini farkedenler kendisine gülerek selâm veriyorlardı. Yeni gelen misafir ne derece babayani, ne kadar sallapati ve eski senelerden yadigâr kalmış bir insan ise, bu salon ve bu insanlar da o kadar aşırı derecede alafranga idi.

Fakat bütün babayaniliğine rağmen Abdüllâtif sık sık bu ültra modern ahbaplarını ziyaret etmektedir. Zaten bir çok züppe muhitlerde bu tipte, top sakallı, ayağı mestli, alabildiğine eski, babayani tanıdıklara yer vermek yeni bir salon âdeti halindedir.

Genç genç, güzel güzel, boyalı kadınlar, dekolte elbiselerinin eteklerini toplıyarak:

— Gel şuraya otur Abdüllâtif...

Diyerek onu yanlarına davet ediyorlardı. Ve Abdüllâtif kâh mahçup bir eda ile temennalar çakarak, kâh farisî beyitler okuyarak acayip ve nazlı bir kuş gibi oradan oraya konmakta idi.

Doğrusunu isterseniz o bu salona ayrı bir çeşni veriyordu. Sigarasını pöfürdeten genç ve şık kadınlara söylediği farisî beyitlerin öyle bir tercümesini yapıyordu ki hakikaten pek nefis bir tablo teşkil etmekte idi.

Yalnız ara sı[illegible] tuhaf bir şey Abdüllâtifin dikkatini çekiyordu. Masalarda oturan bayanlar, hizmetçi kızla gizli bir işaretleşiyorlar, bazan da kendisini gösteriyorlardı. Sonra bu işaretleri veren kimse dışarıya çıkıyor, bir müddet ortadan kayboluyordu. Ve nihayet memnun, hattâ mes'ut bir çehre ile tekrar salona dönü-

PİYASAYA HAFİF ALKOLLÜ İÇKİLER ÇIKTIKTAN SONRA:

Eskici — Maşalla.. maşalla... Dün akşam hovardalik mi yaptiniz?..

Kadın — Yok canım, bizimki biraz keyiflenmek istedi...

— Maşallah on gündenberi büdçemiz yoluna girmiş.. acaba nereden tasarruf etmişiz..
— Sinemaların kapalı olduğunu unttun mu ayol?..

— Sade yağ yükselirken, zeytin yağı fiyatları da alabildiğine çıkıyormuş!..
— Elbette.. İş inada binince zeytinyağı daima üste çıkar..

yor, yerine oturuyordu.

Bu ne idi?.. Ne olabilirdi?.. İşte Abdüllâtifin kat'iyen akıl sır erdiremediği mesele!..

***

O gece evine döndüğü zaman, gittiği salonlardaki kadınlara hiç benzemiyen karısı yine bir çığlık kopardı.

— Efendi.. Efendiiii!.. Gözün kör olsun... dedi.

Abdüllâtif sordu:

— Ne var hatun?.

— Daha ne olacak... Yine şapkanın kenarları daralmış!.. Geçen sefer «yağmur yemiş de çekti!.» demiştin. Bakalım bu defa ne uyduracaksın. Şu şapkanın etrafına bak ayol tırtıl tırtıl... Ne olmuş buna?.. Kafandaki şapkanın kenarları durup dururken nasıl daralır canım?..

Kadın, eskimesin diye Abdüllâtifin üzerini hiç bozmadan, top şeklinde giydiği şapkayı burnuna doğru uzatıyor:

— İşte bak... Çıkasıca gözlerin görsün... diyordu.

Abdüllâtif itiraz etti:

— Hanım... Sen delirdin mi?.. Şapkanın kenarları kafamda iken nasıl daralır?..

— Vallahi de, billâhi de daralmış... Daha bu sabah ölçtümdü. Tam dört buçuk parmaktı. Bak, dört parmak bile kalmamış... Hem kenarları tırtıl tırtıl olmuş... Birisi senin şapkanı kesiyor.

— Canım başımda iken kim yer bu haltı?.. Ben duymaz mıyım?..

Böyle söylüyordu ama Abdüllâtif de hayrette idi. Zira hakikaten şapkanın kenarları tırtıl tırtıl olmuş ve daralmıştı.

Beş altı gün sonra, bu daha gözle görülebilecek bir şekil aldı. Şapkanın kenarları sanki eriyor, daralıyor, küçülüyor, inceliyordu. İki parmak kalmıştı. Bu gidişle şapka, kenarları küçüle küçüle külâh haline gelecekti. Tuhaf şey!.. Bunu cinler, periler yapmazdı ya...

Ve bir gün şapkanın kertik kertik kenarları ancak bir buçuk parmağa düştü. Karı koca çıldıracaklardı. Hiç kimsenin başında böyle acayip bir şapka yoktu.

Nihayet bir zaman geldi ki şapka kenarı bir parmağa indi. Şapkası küçülen adam bu esrarengiz işin iç yüzünü her zaman devam ettiği kumarbaz ailede, o asrî salonda öğrendi. Kendisini görmiyen iki genç misafir kadın şöyle konuşuyordu:

— Şansım yardım etmiyordu. Hemen dışarı çıktım. Abdüllâtifin şapkasının kenarından bir parça kesip çantama koydum... Ne dersin?.. Hemen taliim değişti. Kazanmağa başladım. Tam tılsım. Tam uğur... Tavsiye ederim. Makasla biraz kes ve çantana at.. Ama her oyunda taze taze kesmek lâzım!.. Bayatlayınca tılsım kaçıyor.

Abdüllâtif işi anladı. Fakat hâlâ bu güzeller meclisinden kendisini alamıyordu. Gel gelelim bir akşam karısı korkunç bir haber verdi. Paltonun etekleri tırtıl tırtıl... Ve gittikçe de kısalmakta...

Abdüllâtif dehşetle ürperdi. Tılsımın şapkadan nereye geçtiğini anlamıştı. Alafranga dostları o derece kumarbazdı ki bu gidişle kış ortasında paltosunu bitiriverirlerdi. Etek yakaya kadar kısalırdı. Ve hemen o güzeller evinden ayağını kesti. Şimdi züppe kadınlar kendisine rasladıkları zaman:

— Buyurmuyorsunuz efendim... diyorlar.

O gülümsüyor, sakalını kaşıyarak cevap veriyor:

— Olmuyor efendim... Kusurumuz var ama...

Hikmet Feridun ES

Sâri hastalıklar mütehassısı

Doktor

NURİ ÖMER ERGENE

Her gün saat 15 ten 19 e kadar Ankarada Anafartalar caddesi İstanbul eczanesi karşısındaki muayenehanesinde hastalarını kabul ve tedaviye başlamıştır.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmanı, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimi-ailere mutlaka yediriniz. Taklitlerini almayınız.

Bahçekapı SALİH NECATİ

ismine dikkat!

Masalların Erkeği!

yazan Hikmet Feridun Es

— 14 —

İçinde insanın gözüne gayet aşina gibi görünen simalar ilişiyor. «Nereden tanıyorum bu güzel kadını?..» diye düşünürken aklınıza bir film geliyor...

Cemil Çöl, Amerikalı ahbabına:

— Burası dünya güzellerinin randevu verdikleri yer galiba... dedi.

Arkadaşı gülümsedi:

— Güzellik ve paranın merkezi... Herkes bir Holivuttur tutturmuş, halbuki gelsinler de Agna Caliénte'yi görsünler... Ne sefahet!.. Ne para!.. Ne eğlence!.. Ne çılgınlık... Ve ne kadın güzelliği... Agna Caliénte, Amerikanın Monte Karlo'su idi. Çok daha çılgın ve çok daha deli baş bir Monte Karlo... Her şeyde hızı seven Amerikalı son zamanlarda eğlenmek ve huvardaca kumar oynamak için tâ Monte Karlolara kadar uzanmıyor, işte Agna Caliénte burnunun dibinde...

Otomobil şehrin tam ortasında durdu. Salkım şeklinde asılı değil de, topuzlu baston halinde, direklerin üstündeki yuvarlak beyaz sokak lâmbaları asfalt caddede sıra sıra yanmıştı. Üstüva hattı akşamlarına benziyen bir gece başlangıcı. Güneş birdenbire kayboldu. Hafif bir serinlik etrafı sardı. Sanki burası her şeyi ile yalnız eğlence için kurulmuş bir diyar... Barlar zeminden aşağıda ve merdivenle iniliyor. Hepsinin önünde kocaman ve kaktüs cinsinden birer nebat...

Cemil Çöl meşhur Las Palmas oteline yerleşti, yıkandı. Tıraş oldu. Giyindi ve aşağıya indi. Metr Dotel:

— Akşam yemeğini emrederseniz otelin barında yiyebilirsiniz... dedi.

Zaten otelin barı diye yemek salonunu masalar dolu bir sed ayırıyordu.

Cemil Çöl, masasına doğru ilerlerken yanından simsiyah saçlı, gayet iri siyah gözlü bir kadın geçti. Cemil Çöl onun bakışlarını İstanbulda, uzaklarda, alabildiğine çılgın bir genç kızın bakışlarına benzetti. Ne pahasına olursa olsun düşündüğü şeyi mutlaka yapmak istiyen insanların bakışları!.. Şimdi Cemil Çöl o bakışların uzaklardaki sahibini düşünüyor. Acaba ne âlemdedir?

Bara bilhassa bir yeraltı bodrumu havası verilmeğe çalışılmıştı. Masalarda mumlar yanıyordu. Dünyanın her tarafında bar sahneleri köşede, duvara bitişik olur. Burada bizim orta oyunlarında olduğu gibi tam orta yerde idi. Ayakları alçak, ortası yüksek yarım bir ay şeklinde kıvrılmış bir köprü biçiminde olan sahnenin üstünde kayış gibi esmer olduğu halde çok boyanmış, acayip bir cazibesi bulunan, kimbilir nereli bir kadın çetrefil bir Cenu Amerikası şivesile uzak memleketlerin şarkılarını söylüyor...

Masalar kalabalıklaşıyor. Bar havası burada daha akşam yemeğinde iken başlıyor. Yemek arasında kalkıp uzun uzun dansettikten sonra sofraya dönenler yine çatallarına ve kadehlerine sarılıyorlar.

Cemil Çöl bir an kendinin değişik tipli bir alay güzel kadının ortasında oturduğunu farketti. Saçlarını gergin bir halde kulaklarının arkasında toplamış olan kadının arzu dolu dudakları Aslıhanın dudaklarını ne kadar andırıyor. Fakat muhakkak ki Aslının dudakları daha güzel... Onun yanındakinin gözleri Aslının gözlerine, ilerideki uzun boylu karının beyaz dişleri Aslının dişlerine, danseden gül kurusu elbiseli kadının gülüşü Aslının gülüşüne pek benziyor. Şimdi Cemil Çöl her kadının bir tarafını Aslıya benzetiyor. Her kadında Aslıdan bir parça arıyor, buluyordu. Yirmi kadın ayrı ayrı yerlerinden Aslıya benziyordu. Fakat bu 20 kadın bir araya gelince yine Aslı olamıyordu.

Tuhaf şey. Cemil Çöl bütün dünya barlarında mükemmel surette eğlendiği halde burada hiç eğlenemiyordu. Kalktı. Kumarhaneye gitmek üzere yola çıktı.

Asfalt yol, mübalâğalı bir ay ışığı içinde yaldızlanmış gibi âdeta ışıldıyordu. Sıcak memlekette güneş gibi ay da insana daha kocaman, daha ışıklı ve daha yaldızlı geliyordu. Âdeta yolun nihayetinde yuvarlak bir pencere açılmış gibi idi. Ve bu pencereden eritilmiş gümüş dumanı etrafa yayılıyordu.

Kumarhanenin kapısında kıpkırmızı üniformalı iki adam kendisini loş merdivenlerden büyük, çok büyük, iç içe salonlarına aldılar. Tavandan tâ çuha kaplı masaların üstlerine kadar inmiş büyük, projektör gibi ışıkların altında ihtirasla eğilmiş insanlar kumar oynuyordu.

Cemil Çöl masaların etrafında ayakta duranların arasına karıştı.

Herhalde seyretmek de oynamak kadar heyecanlı ve oyalayıcı idi. İşte orta yaşlı, fakat hâlâ dimdik ve aşk dolu bakışlı pırlantalar içindeki bir kadın ki yanında bir ilâh kadar güzel ve genç bir adam var. Perdede kendisini göstermeğe kalksa bu delikanlının birçok yıldızların pabuçlarını dama atacağı şüphesiz... Fakat o şimdi yeşil örtülü masanın başında sigaraların birini söndürüp ötekini yakarak durmadan oynuyor. Kafasına bir şapka önü takmış adam tırpanile deste deste banknotları ve öbek öbek yaraları bir talisizin önünden, bir talilinin önüne çekiyor. Burada «servet» ler bir taraftan, öteki tarafa yalpalıyor.

İlâh kadar güzel ve kendisinden çok küçük sevgilisinin koluna dayanmış olan orta yaşlı kadın arasıra çantasını açıyor ve delikanlıya bir şeyler veriyor. Cemil Çöl dikkat edince burada orta yaşlı, hattâ geçkin birkaç kadının yanında daha böyle harikulâde güzel çocuklar gördü.

Burası hakikaten acayip, çılgınlıklar diyarı idi. Dünyanın en fevkalâde güzel, serseri, asîl delikanlıları, tahtlar kaybetmiş prensler, hazineler yemiş genç gran dükler burada idi.

Ve bu güzel, sefih insanların çoğunun yanında pırlantalar içinde orta yaşlı bir kadın dikkati çekiyordu.

Bu çok süslü kadınlar içinde kıskançlık cihetinden erkekleri gölgede bırakanlar vardı. Ve sefih sevgililerinin kumar masasının üstünden başını kaldırıp başka ve güzel bir kadına bakmamaları için servetler kaybetmeğe tereddütsüz razı olanlar da çoktu. Tek başka bir güzel göze dikkatle bakmasınlar. Bunun uğrunda banknotlar eriyebilir. Zira etrafta hakikaten güzel ve macera arayan kadınlar, genç [illegible] macera arkasında koşan serseri [illegible]saletmeaplarla doludur.

Cemil Çöl arkasında oturduğu insana baktı. Evvelâ iki toparlak, pembe omuz gördü. Siyah dekolte kadife elbise bu pembe omuzların rengini biraz beyazlaştırıyordu.

Cemil Çöl tepeden onun pek biçimli başını, ortadan ayrılmış saçlarını ve buklelerini görüyordu. Çıplak kolları mütemadiyen hareket ediyordu. Sinirli bir sigara içişi vardı. Önünde yığın yığın fişler duruyordu. Çılgın gibi oynuyordu.

Cemil Çöl yanında iki kişinin alçak sesle şöyle konuştuklarını işitti:

— Petrol kıraliçesi bu gece yine müthiş kaybediyor...

— Evet.. Şaşıyorum. Bu kadar kaybetmeğe nasıl dayanıyor. Bir küçük devlet bütçesi kadar parası gitti. Kadın hâlâ dipdiri ayakta duruyor...

Cemil Çöl kendisinden böyle bahsedilen kadının önündeki ufak tefek, dekolte elbiseli, güzel vücutlü kadın olduğunu anlnadı. Hakikaten müthiş kaybediyordu. En büyük miktarda oynuyor, kayıpları dehşetli bir fütursuzlukla karşılıyordu.

Cemil Çöl onun bütün salona otepeden bakışına, milyoner cakasına rağmen gizli bir derdi olduğunu düşündü. Belki de kendisine öyle geliyordu. Böyle hissettirmek istemediği gizli bir dert içinde pembe omuzlu kadını uzaklardaki genç kıza benzetiyordu. Âdeta beş dakika içinde servetler kaybeden ve sinirli olduğu yalnız sigara içişinin tarzından anlaşılan bu genç kadınla dertleşmek istiyordu.

En son hartide yığın yığın fişleri ileriye attı. Onunla beraber yanındaki adam da kaybetmişti. Kalktı. İskemle boş kalmıştı. Masayı idare eden adam ona boş iskemleyi gözleri ile gösterdi.

Cemil Çöl, her maceraya, kendisini oyalıyacak her şeye gözü kapalı atılmak arzusunu duyuyordu. Boş yere oturdu. Ufak tefek kadına, fütursuz ve çılgın gibi servetler kaybeden kadına baktı. Çok da güzeldi...

— Sonu gelecek sayıda —

İkramiyeli

Ergani Tahvilleri

16 Nisanda

çekiliyor!

Her amortİ'ye bir yeni Tahvil.

Tafsilât:
YAPI ve KREDİ BANKASI A. Ş.

MİDE — BARSAK — KARACİĞER
hastalıklarına tutulmamak
için en iyi çare
TEMİZ YAĞ
kullanmaktır.

Veral
Yağ Sergisi
İstiklâl Caddesi, Parmakkapı, No. 64. Tel: 41775

Adalet kürsüsünün kararı.

Küçük hâkimin verdiği bir temyiz hükmü

Capamarka

Meşhur âlimlerden Dr. Hubar, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, milâttan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldani medeniyetinde biranın büyük bir yeri olduğunu söylemektedir. Bazan galsun arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir kafiyetle bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla teyin edildiği ve kabartmalar yeniyane getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

OOO

BUGÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 SENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir.

BAYANLARA MÜJDE:

ZEKİ CAN ÇİL İLÂCI

Terkibinde bulunan cild besleyici maddeler sayesinde cildin erken buruşmasına mâni olur. Çil leke ve sivilceleri tedavi ve izale ederek beyazlık ve taravet temin eder. Eczanelerden ısrarla isteyiniz

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık, Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser.
İcabında Üç Kaşe Alabilirsiniz.
Taklitlerinden sakınınız.

NİÇİN
Yeni Tokalon
Pudrasını
KULLANIYORUM

Prenses
ALLA TROUBETSKOY
Esbabını anlatıyor:

★ Onun bir çok cazip ve yeni renkleri vardır.
★ O, bütün kullandığım pudralardan daha ince ve daha hafiftir.
★ Ondaki hakiki çiçeklerin nefis kokusuna perestiş ediyorum.
★ O, bütün gün sabit kalır. Çünkü terkibinde başka hiç bir pudrada bulunmayan Krema köpüğü vardır.
★ Yağmurlu, rüzgârlı havaya rağmen Yeni Tokalon Pudrası tenimi daima terü taze muhafaza eder.
★ Eminim ki her ne bahasına olursa olsun bundan daha iyi bir pudra bulmak imkânı yoktur.

TARİHTEN ÇİZGİLER

— Her türlü iktibas hakkı mahfuzdur —

«ALTI AYDIR VERİLEMİYEN MAAŞLARINI SARRAFA KIRDIRAN OSMANLI MEMURLARI»

— Hoş yeldiniz.. sefa yeldiniz..
— Haydi Mişon efendi işimizi çabuk bitir de gidelim!.. Altı maaşa ne vereceksin bakalım?..
— Lâf hesap aramızda, bir buçuk maaş (mesarif).. eh iki buçuk maaş da seraflik.. İkaldi iki maaş.. bu da fazla fazla sizin... Allah sizi inandırsın... Böyle muameleyi başka kimse yapamaz!.. Hayde hayirlisi!..

FAZLA ŞİŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERI

Mide ve Barsakların Muntazam Çalışmasını Temin Eder

Bütün eczanelerde bulunur.

Umumî Neşriyat Müdürü: E. R. Uzman. Basıldığı yer: Ahmet Salt Matbaası